

Inquisitorum haereticae pravitatis facultas procedendi contra sacerdotes, qui mulieres poenitentes in actu confessionis ad actus inhonestos provocare et allicere tentant.

PIUS PAPA IV

Venerabili fratri Archiepiscopo Hispalensi, in regnis Hispaniarum haereticae pravitatis Inquisitori generali.

Cum, sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus, diversi sacerdotes in regnis Hispaniarum atque etiam in eorum civitatibus et dioecesibus curam animarum habentes, sive eam pro aliis exercentes aut alias audiendis confessionibus poenitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento Poenitentiae in actu audiendi confessiones abutantur; nec illi et, qui id instituit, Domino Deo et Salvatori nostro Jesu Christo injuriam facere vereantur; mulieres videlicet poenitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones, alliciendo et provocando, seu allicere et provocare tentando et procurando, ac loco earum per

Sacramentum hujusmodi Creatori nostro reconciliatio-
nis, graviore peccatorum mole eas onerando, et in ma-
nibus diaboli tradendo, in divinae Majestatis offensam
et animarum perniciem et christifidelium scandalum non
modicum.

§ I. Nos, in animum inducere nequeunt quod qui
de fide catholica recte sentiunt, Sacramentis in Eccle-
sia Dei institutis abutantur aut illis injuriam faciant,
fraternitati tuae, de cujus eximia pietate, virtute atque
doctrina plurimum in Domino confidimus, per praesen-
tes committimus et mandamus quatenus, per te vel per
alium seu alios a te deputandum seu deputandos, con-
tra omnes et singulos sacerdotes dictorum regnorum ac
illarum civitatum et dioecesium de praemissis quomodo-
libet diffamatos, tam saeculares quam quorumvis, etiam
exemptorum ac Sedi Apostolicae immediate subjecto-
rum, Ordinum regulares, cujuscumque dignitatis, sta-
tus, gradus, ordinis, conditionis et praeeminentiae exi-
stant, tam super praemissis quam super fide catholica
et quid de ea sentiant diligenter inquiras, et juxta fa-
cultatem tibi contra haereticos aut de haeresi quovis
modo suspectos a Sede Apostolica concessarum conti-
nentiam et tenorem procedas, ac culpabiles repertos,
juxta excessuum suorum qualitatem, prout juris fuerit,
punias, eos etiam, si et prout de jure fuerit faciendum,
debita praecedente degradatione, saecularis judicis ar-
bitrio puniendos tradendo.

§ II. Non obstantibus constitutionibus et ordinatio-
nibus apostolicis, ac ecclesiarum et monasteriorum, nec-
non Ordinum quorumlibet, statutis et

consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris
apostolicis.....

Dat. Romae apud S. Petrum, die 16 aprilis 1561.

**Confirmatio et ampliatio constitutionis Pii IV editae contra
sacerdotes in confessionibus sacramentalibus poenitentes
ad turpia sollicitantes.**

GREGORIUS PAPA XV,

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

“Universi Domini gregis curam.....”

§ I. Quoniam autem a Romanis Pontificibus, prae-
decessoribus nostris, quibusdam in locis provisum fuit,
ut impium ac nefandum scelus, quod non solum inter
Christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet,
procul ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis sacerdos, ad sa-
cras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Poe-
nitentiae Sacramento, sollicitando poenitentes ad tur-
pia, abutatur, ac pro medicinâ venenum, pro pane asp-
idem porrigat, et ex coelesti medico infernalis venefi-
cus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum
reddatur; idcirco nos ea, quae his perniciosissimis dia-
boli insidiis arcendis certis locis salubriter constituta
sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto concedi-
tur, providendum duximus.

§ II. Alias siquidem a fel. rec. Pio Papa IV praecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet: "Pius Papa IV, venerabili fratri archiepiscopo Hispalensi, in regnis Hispaniarum haereticae pravitatis Inquisitori generali.—*Cum sicut nuper, etc.*"

§ III. Igitur, ut litterae praedictae perpetuis futuris temporibus, et ubique locorum inviolabiliter observentur, motu proprio et ex certa scientiâ, ac matura deliberatione nostrâ, ac de consilio ven. fr. nostrorum S. R. E. cardinalium contra haeticam pravitatem generalium inquisitorum, praeinsertas litteras hujusmodi, ac omnia et singula in eis contenta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque omnibus et singulis inviolabilis apostolicae firmitatis robor adjicimus, illasque non solum in praedictis Hispaniarum regnis, sed in quibusvis christiani orbis partibus firmiter et inviolabiliter observari praecipimus et mandamus.

§ IV. Ac praeterea, ne in futurum de poenâ his delinquentibus imponendâ, et de modo contra eosdem procedendi aliquo modo dubitari possit, statuimus, decernimus et declaramus, quod omnes et singuli sacerdotes, tam saeculares quam quorumvis etiam quomodolibet exceptorum ac Sedi Apostolicae immediate subjectorum Ordinum, institutorum, societatum et congregationum regulares, cujuscumque dignitatis et praeminentiae, aut quovis privilegio muniti existant, qui personas, quaecumque illae sint, ad inhonesta, sive inter se sive cum aliis quomodolibet perpetranda, in actu Sacramentalis confessionis, sive antea vel post immediate, seu occa-

sione vel praetextu confessionis hujusmodi etiam ipsâ confessione non sequutâ, sive extra occasionem confessionis in confessionario aut in loco quocumque ubi confessiones sacramentales audiuntur seu ad confessionem audiendam electo simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos et inhonestos sermones sive tractatus habuerint, in Officio S. Inquisitionis severissime, ut infra, puniantur.

§ V. Et praeterea omnes haereticae pravitatis inquisitores et locorum Ordinarios omnium regnorum, provinciarum civitatum, dominiorum et locorum universi orbis christiani in suis quemque dioecibus et territoriis, per has nostras litteras, etiam private quoad omnes alios, specialiter ac perpetuo iudices delegamus, ut super his contra praedictos, simul vel separatim, in omnibus prout in causis fidei (juxta sacrorum canonum formam, necnon officii Inquisitionis hujusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines et decreta), diligenter inquirent et procedant; et quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos, pro criminum qualitate et circumstantiis, suspensionis ab executione Ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum et officiorum quorumcumque, ac perpetuae inhabilitatis ad illa, necnon vocis activae et passivae, si regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes et carceres etiam in perpetuum, absque ulla spe gratiae, poenas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate graviore poenas meruerint, debita praecedente degradatione, curiae saeculari puniendos tradant.

§ VI. Non obstantibus omnibus, quae dictus praedecessor in suis litteris praedictis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ VII. Mandantes omnibus confessariis, ut suos poenitentes, quos noverit fuisse ab aliis ut supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu, ut praefertur, inquisitoribus, seu locorum Ordinariis praedictis: quod si hoc officium praetermiserint, vel poenitentes docuerint non teneri ad denunciandum confessarios sollicitantes seu tractantes ut supra, iidem locorum Ordinarii et inquisitores illos pro modo culpae punire non negligant.

§ VIII. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio et extra ubique habeatur, quae praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Dat. Romae, apud S. Mariam Majorem, die 30 Augusti an. Dom. 1622.

Innovantur poenae adversus confessarios, qui poenitentes ad turpia sollicitant; cum praecepto hujusmodi denunciandi, et reservatione absolutionis quoad calumniatores. Adimitur praeterea sacerdotibus facultas Sacramentum Poenitentiae administrandi complicibus in peccato contra castitatem, cum poenis etc.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei,

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

"Sacramentum Poenitentiae....."

§ I. Dudum quidem a fel. rec. Gregorio Papa XV, praedecessore nostro, per suas litteras in forma brevium sub datum Romae apud S. Mariam Majorem die XXX Augusti 1622, Pontificatus sui anno secundo, sapienter provisum fuit contra quoscumque sacerdotes audiendis confessionibus deputatos, ad turpia et inhonesta sollicitantes: et deinceps successivis temporibus, ad earum litterarum interpretationem, ac declarationem, plura subinde a congregatione vener. Fratrum Nostrorum S. R. E. cardinalium adversus haereticam pravitatem generalium inquisitorum sub die XI mensis Februarii anno Dom. 1661, prodierunt decreta, et a rec. mem. Alexandro Papa VII, pariter praedecessore nostro, in congregatione generali S. R. universalis Inquisitionis die 24 Septemb. 1675, coram eo habita, inter alias ab evangelica veritate, et Sanctorum Patrum doctrina alienas

et dissonas propositiones, sexta videlicet, et septima, huc revocandae, damnatae et prohibitae fuerunt.

Nos itaque mature perpendentes quanti momenti sit ad aeternam animarum salutem ea ubique exacte observari, et quanti ad infirmas oves curandas, et decorem S. Ecc. Dei retinendum intersit, ne aliqui sacerdotes poenitentiae Sacramento nefarie abutentes, poenitentibus pro curatione vulnus, pro pane lapidem, pro pisce serpentem, pro medicina venenum porrigant: sed animo secum recolentes, se a Christo Domino praesides et iudices animarum constitutos, ea sanctitate, quae sublimitati ac dignitati muneris convenit, tam venerandum Sacramentum administrent: motu proprio et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, praefatas litteras huiusmodi, ac omnia et singula decreta praedicta ad illarum interpretationem et declarationem emanata, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus et confirmamus, illisque omnibus, et singulis inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; atque etiam, quatenus opus sit, denuo committimus, et mandamus omnibus haereticae pravitatis inquisitoribus, et locorum ordinariis omnium regnorum, provinciarum, civitatum, dominiorum et locorum universi orbis Christiani, in suis respective dioecesibus, ut diligenter, omnique humano respectu postposito, inquirant et procedant contra omnes et singulos sacerdotes, tam saeculares quam regulares quomodolibet exemptos, ac Sedi Apostolicae immediate subjectos, quorumcumque ordinum, institutorum, societatum et congregationum, et cujuscumque dignitatis et praeeminentiae, aut quovis privilegio et in-

dulto munitos, qui aliquem poenitentem, quaecumque persona illa sit, vel in actu Sacramentalis confessionis, vel ante, vel immediate post confessionem, vel occasione, aut praetextu confessionis, vel extra occasionem confessionis in confessionali, sive in alio loco ad confessiones audiendas destinato aut electo cum simulatione audiendi ibidem confessionem, ad inhonesta et turpia sollicitare, vel provocare, sive verbis, sive signis, sive nutibus sive tactu, sive per scripturam, aut tunc, aut post legendam tentaverint, aut cum eis illicitos et inhonestos sermones vel tractatus temerario ausu habuerint: et quos in aliquo ex huiusmodi nefariis excessibus culpabiles repperint, in eos pro criminum qualitate et circumstantiis severe animadvertant per condignas poenas juxta memoratam Gregorii praedecessoris nostri constitutionem, quam hic de verbo ad verbum pro inserta haberi volumus; dantes etiam, si opus sit, et rursus concedentes facultatem, ne delictum tam enorme et Ecclesiae Dei injuriosum remaneat ob probationum defectum, impunitum, jam alias in praefata constitutione tributam procedendi cum testibus etiam singularibus, dummodo praesumptiones, indicia et alia adminicula concurrant.

§ II. Meminerint praeterea omnes et singuli sacerdotes ad confessiones audiendas constituti, teneri se ac obligari suos poenitentes, quos noverint fuisse ab aliis, ut supra, sollicitatos, sedulo monere juxta occurrentium casuum circumstantias de obligatione denunciandi inquisitoribus, sive locorum ordinariis praedictis, personam, quae sollicitationem commiserit, etiamsi sacerdos

sit, qui jurisdictione ad absolutionem valide impertientiam careat, aut sollicitatio inter confessarium et poenitentem mutua fuerit, sive sollicitationi poenitens consenserit, sive consensum minime praestiterit, vel longum tempus post ipsam sollicitationem jam effluxerit, aut sollicitatio a confessario, non pro se ipso, sed pro alia persona peracta fuerit. Caveant insuper diligenter confessarii, ne poenitentibus, quos noverint jam ab alio sollicitatos, sacramentalem absolutionem impertiant, nisi prius denuntiationem praedictam ad effectum perducentes, delinquentem indicaverint competenti judici, vel saltem se, cum primum poterunt, delaturos spondeant ac promittant.

§ III. Et quoniam improbi quidam homines reperiuntur, qui vel odio, vel ira, vel alia indigna causa commoti, vel aliorum impiis suasionibus, aut promissis, aut blanditiis, aut minis, aut alio quovis modo incitati, tremendo Dei judicio posthabito, et Ecclesiae auctoritate contempta, innocuos sacerdotes apud ecclesiasticos iudices falso sollicitationis insimulant: ut igitur tam nefaria audacia, et tam detestabile facinus metu magnitudinis poenae coerceatur, quaecumque persona, quae execrabili hujusmodi flagitio se inquinaverit, vel per seipsam innocentes confessarios impie calumniando, vel sceleste procurando, ut id ab aliis fiat, a quocumque sacerdote, quovis privilegio, auctoritate et dignitate munito, praeterquam a Nobis, nostrisque successoribus, nisi in fine vitae et excepto mortis articulo, spe absolutionis obtinendae, quam Nobis et successoribus praedictis reservamus, perpetuo careat.

§ IV. Demum magnopere cupientes a sacerdotalis iudicii et sacri tribunalis sanctitate omnem turpitudinis occasionem, et sacramentorum contemptum, et Ecclesiae injuriam longe submovere, et tam exitiosa hujusmodi mala prorsus eliminare, et, quantum in Domino possumus, animarum periculis occurrere, quas sacrilegi quidam, doemonis potius, quam Dei ministri, loco eas per sacramentum Creatori suo, ac nostro reconciliandi, majori peccatorum mole onerantes in profundum iniquitatis barathrum nefarie submergunt, nonnullorum venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, et aliquorum in theologia magistrorum consilio desuper adhibito, accedentibus quoque iteratis plurium episcoporum supplicationibus, hanc nostram in perpetuum valituram sanctionem, quemadmodum a pluribus episcopis per synodales suas constitutiones jam factum esse novimus, omnibus et singulis sacerdotibus, tam saecularibus quam regularibus cujuscumque ordinis ac dignitatis, tametsi alioquin ad confessiones excipiendas approbatis, et quovis privilegio, et indulto, etiam speciali expressione et specialissima nota et mentione digno suffultis, auctoritate Apostolica, et nostrae potestatis plenitudine interdicimus, et prohibemus, ne aliquis eorum extra casum extremae necessitatis, nimirum in ipsius mortis articulo, et deficiente tunc quocumque alio sacerdote, qui confessarii munus obire possit, confessionem sacramentalem personae complicitis in peccato turpi atque inhonesto contra sextum Decalogi praeceptum commisso excipere audeat, sublata propterea illi ipso jure quacumque auctoritate et jurisdictione ad qua-

lemcumque personam ab hujusmodi culpa absolvendam, adeo quidem, ut absolutio, siquam impertierit, nulla atque irrita omnino sit, tamquam impertita a sacerdote, qui jurisdictione ac facultate ad valide absolvendum necessaria privatus existit, quam ei per praesentes has Nostras adimere intendimus: et nihilominus *si quis confessarius secus facere ausus fuerit, majoris quoque excommunicationis poenam, a qua absolventi potestatem Nobis solis, nostrisque successoribus duntaxat reservamus, ipso facto incurrat.*

§ V. Declarantes etiam, et decernentes, quod nec etiam in vim cujuscumque jubilaei, aut etiam Bullae, quae appellatur "Cruciatae sanctae," aut alterius cujuslibet Indulti, confessionem dicti complicitis hujusmodi quisquam valeat excipere, eique sacramentalem absolutionem elargiri; cum ad hunc effectum, et in hoc casu nullus confessarius, utpote qui in hujusmodi peccati et poenitentis genere, jurisdictione, ut praefertur, careat, et absolventi facultate a Nobis privatus existat, habendus sit pro confessario legitimo et approbato. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, praesertim quae nuncupantur "Cruciatae sanctae," vel Jubilaei universalis, et plenarii, nec non quibusvis ecclesiarum, et monasteriorum, et ordinum quorumlibet, quorum ipsi sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet

concessis, etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis; quibus omnibus eorum tenores praesentibus pro expressis habentes hâc vice duntaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ VI. Volumus demum, ac praecipimus, ut omnes locorum ordinarii, tam praesentes quam futuri pro tempore existentes in approbatione confessariorum, tam praedictam constitutionem Gregorii praedecessoris, quam praesentem hanc nostram *ab omnibus sacerdotibus approbandis attente legi, et accurate observari curent*, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut sacrum ministerium ipsorum fidei commissum summa animi innocentia, morum puritate, judicii integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Memores praeterea sint, se locum tenere, ac vices obire summi atque aeterni sacerdotis, qui sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi. Sedulo igitur studeant, diligenterque caveant, ne quaerentibus et pulsantibus eorum culpa coelum claudatur, ne deperditae oves ad ovile Dominicum redire properantes eorum manibus ferarum dentibus dilaniandae tradantur, ne prodigi filii egentes, et saucii ad coelestem Patrem revertentes nefariâ eorum improbitate gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via sunt, confodiantur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem an. Dom. 1741, die 1 Junii.

Declaratio super constitutione praecedenti contra
sollicitantes.

BENEDICTUS PAPA XIV,

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

"Apostolici muneris partes in procuranda praecipue....."

§ I. Sane cum Nos alias per quamdam nostram constitutionem, cujus initium est, *Sacramentum poenitentiae*, anno Incarnationis Dominicae 1741, Kalendis Junii, Pontificatus Nostri anno primo editam, omnibus et singulis sacerdotibus tam saecularibus quam regularibus interdixerimus et prohibuerimus, ne aliquis eorum, extra casum extremae necessitatis, nimirum, in ipsius mortis articulo et deficiente tunc quocumque alio sacerdote, qui confessarii munus obire possit, confessionem sacramentalem personae complicitis in peccato turpi atque inhonesto, contra sextum Decalogi praeceptum commissio, excipere auderet, ita ut absolutio, si quam impertivisset, nulla atque irrita omnino esset tamquam impertita a sacerdote, qui jurisdictione et facultate ad valide absolvendum necessaria ipsi per Nos vigore ejusdem constitutionis adempta privatus existeret, et aliàs prout in memorata constitutione, cujus tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Cum Nos

subinde super eâ dictae constitutionis parte, quae mortis articulum respicit, dubitationes quasdam exortas fuisse acceperimus, quarum resolutionem privato cujusque judicio relinquendam minime existimamus, ne lex incertis conjecturis et opinionibus jactata in sensus a mente Nostra alienos forsitan distrahatur, ejusque vigor paulatim langueat atque enervetur.

§ II. Hinc est, quod Nos omnem dubitandi rationem, quantum cum Domino possumus, de medio auferre cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, et matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, memoratam constitutionem Nostram omnibus et singulis in ea contentis tenore praesentium, quatenus opus sit, confirmamus, illamque integre, penitus, et omnino, atque ab illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari praecipimus et mandamus.

Præterea habita super his cum venerabili Fratrem nostro Vincentio episcopo Praenestino S. R. E. cardinali Petra nuncupato, poenitentiario Nostro majori, ac dilectis filiis officii poenitentiariae Apostolicae ministris, qui rem jussu nostro mature perpenderunt, deliberatione, motu, scientia et potestatis plenitudine paribus edicimus ac declaramus, eadem constitutione singulis, ut supra sacerdotibus, quemadmodum interdictum non est in mortis articulo personam in praedicto turpi peccato complicem confitentem audire, atque ab hujusmodi quoque culpa rite contritam absolvere, deficiente tunc quocumque alio sacerdote, qui confessarii munus obire possit, ita interdici reipsa, et prohiberi praedicto